

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/92/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3104893979
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3104893979.1

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. júna 2013 v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Bc. Márie Snopkovej a Róberta Meluša takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaní: D.. B. A., P. X., nar. XX.XX.XXXX v A., okres D., bytom v Z. L., J. A. č. XXX/XX, okres D., súkromný podnikateľ, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej jeho trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, nar. 30.08.1950 v Tanvalde, Česká republika, bytom v K., Smetanova 7, okres K., bez zistenia zamestnania, t. č. na slobode, sú v i n n í , ž e

obžalovaný D.. B. A. a obžalovaný P. X.

1/ v presne nezistenom čase v mesiaci október 2002 v Trenčíne na benzínovej pumpe TAMOIL sa po predchádzajúcom telefonickom rozhovore stretli s L. F., ktorej ponúkli, že za finančnú odmenu zabezpečia prepustenie jej manželka F. F. z vyšetrovacej väzby, na čo im L. F. aj dňa 23.10.2003 vyplatila sumu 100 000,- Sk bankovým prevodom, Tatrabanka Trenčín, a to na účet č. 2624545702, ktorý patril firme B. A. Expo-Trade, s. r. o., pričom vedeli, že prepustenie F. F. nemôžu zabezpečiť, čím spôsobili L. F. škodu vo výške 100 000,- Sk (3.319,40 Eur),

obžalovaný D.. B. A.

2/ v presne nezistenom čase v mesiaci november 2002 sa po telefonickom rozhovore stretol v Trenčíne na benzínovej pumpe TAMOIL s L. F., ktorá mu odovzdala sumu 200 000,- Sk , ktorú žiadal na zabezpečenie prepustenia F. F. z vyšetrovacej väzby, hoci vedel, že prepustenie z väzby F. F. nie je schopný zariadiť, čím spôsobil L. F. škodu vo výške 200 000,- Sk (6.638,80 Eur),

t e d a

obžalovaný D.. B. A.

v bode 1/ spoločným konaním s iným a v bode 2/ samostatným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

obžalovaný P. X.

v bode 1/ spoločným konaním s iným na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu nie malú,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný D.. B. A.

v bode 1/ v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 a v bode 2/ samostatným konaním pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku,

obžalovaný P. X.

v bode 1/ trestný čin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 250 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku.

Za to sa

o d s u d z u j e

obžalovaný P. X.

podľa § 250 odsek 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku na trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ rok.

Podľa § 58 odsek 1 písmeno a) a § 59 odsek 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu 1 /jeden/ rok.

Podľa § 37 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku súd u p ú š ť a u obžalovaného D.. B. A., nar. XX.XX.XXXX od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 pretože má za to, že právoplatne uložené tresty rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.05.2012, sp. zn. 2To 2/2012 v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica zo dňa 17.01.2012, č. k. BB-3T 14/2011-4981, a to trest odňatia slobody vo výmere 7 /sedem/ rokov podľa § 221 odsek 4, § 38 odsek 2, odsek 3 a § 36 písmeno j) Tr. zákona, pri použití § 39 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno c) Tr. zákona na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a popritom aj trest zákazu činnosti podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na 5 /päť/ rokov spočívajúci v zákaze podnikat', pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je podnikanie, alebo vykonávať z iného právneho dôvodu pôsobnosť takého orgánu, sú trestami dostatočnými.

Podľa § 228 odsek 1 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 sa obžalovanému D.. B. A. u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenú L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom v H., V. H. č. XXX, okres X. škodu v sume 3.319,40 Eur s 9,8 percentným úrokom ročne z omeškania od právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia, pričom podľa § 228 odsek 2 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 sa táto poškodená zo zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na konanie vo veciach občianskoprávných.

o d ť o v o d n e n i e :

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný D.. B. A. spáchanie oboch žalovaných skutkov zhodne poprel v prípravnom konaní ako aj v na hlavnom pojednávaní. K veci uviedol, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil. Nemal úmysle poškodenú podviesť. Naopak, chcel pomôcť spoluobžalovanému X., ktorý si hľadal prácu vo firme pána F., o čom mu spoluobžalovaný hovoril a čo bližšie špecifikoval. Ďalej uviedol, že potom, čo sa zoznámil s poškodenou F., tej chcel pomôcť na Daňovom úrade v Banskej Bystrici vybaviť problém, ktorý mala s kolkami. Poškodenú sám neskôr požiadal o finančnú pomoc vo výške 300.000,- Sk pre svoju firmu. Prvú sumu vo výške 100.000,- Sk, ktorú mu poškodená zaslala na účet firmy, mala slúžiť na obnovu technického vybavenia firmy manžela poškodenej, u ktorej mal prisľúbenú prácu spoluobžalovaný X.. Druhú sumu vo výške 200.000,- Sk, ktorú mu poškodená vyplatila bez dokladu v hotovosti bola určená na vyplatenie kolkov, túto sumu už poškodenej vrátil. Uviedol, že poškodenú mu spoluobžalovaný X. predstavil až po troch stretnutiach a taktiež vyjadril sa, že nepozná žiadneho prokurátora F.. K uplatnenému nároku na náhradu škody poškodenou L. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je ochotný jej zvyšok peňazí vrátiť, ale za súčasnej situácie, keď je vo výkone trestu a peniaze na účte jeho firmy zostali blokované tak ešte urobiť nemôže. Obžalovaný však následne na hlavnom pojednávaní uviedol, že sumu 100.000,- Sk, ktorú mu vyplatila poškodená F. odovzdal spoluobžalovanému X., ktorý ako neskôr zistil, túto použil na úhradu dlhu na výživnom. Výpoveď spoluobžalovaného X. považoval za nepravdivú.

Obžalovaný P. X. sa síce v prípravnom konaní nedoznával zo spáchania žalovaného skutku ako aj trestnej činnosti vo vzťahu k jeho osobe kde popisoval podrobnejšie skutkové okolnosti, na hlavnom pojednávaní sa však plne doznal k spáchaniu žalovaného skutku pod bodom 1/ a súčasne tým, čo uviedol iné oproti tomu čo uvádzal v prípravnom konaní, išlo o také skutočnosti, ktoré vyvracajú obranu spoluobžalovaného A.. K svojej výpovedi z prípravného konania dodal, že to bol spoluobžalovaný A., ktorý ho nahováral na to, ako má vypovedať. X. je však to, čo uviedol na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný P. X. uviedol, že vo výkone trestu sa zoznámil s pánom F. F., stali sa priateľmi. F. F. mal zdravotné problémy a prisľúbil mu, že mu pomôže a po prepustení z výkonu trestu požiadal o túto pomoc prokurátora F. F., s ktorým sa potom aj stretol. Pre obžalovaného A. pracoval ako brigádnik a keďže nemal auto, oslovil spoluobžalovaného A., aby ho zaviezol na stretnutie s poškodenou, pričom spoluobžalovaný A. sa do celej záležitosti ohľadne pomoci pre manžela poškodenej začal sám aktívne zapájať. Uviedol, že spoluobžalovaný A. mal v tom čase finančné problémy. S pani F. sa stretli viackrát, táto bola ochotná za pomoc mužovi dať aj 200.000,- Sk. Keď však peniaze spomenul prokurátorovi F. F., tento ho vyhodil z kancelárie. Nespomenul si presne, ale uviedol, že s poškodenou a spoluobžalovaným A. sa stretli na benzínovej pumpe a nevytlúčil, že obžalovaný už vtedy mohol požiadať poškodenú o 100.000,- Sk, bol však svedkom toho, že na stretnutí v Ostraticiach obžalovaný od poškodenej skutočne 100.000,- Sk žiadal. V Tatrabanke v Trenčíne, pri prevode peňazí, boli prítomní iba spoluobžalovaný A. a poškodená. On zostal vonku. Následne mu spoluobžalovaný A. povedal, že mu poškodená požičala 100.000,- Sk. O ďalších peniazoch, ktoré si mal spoluobžalovaný A. požičať, vedomosť nemal a dozvedel sa o tom až v rámci tohto konania. Preto, aby poškodená F. bola utvrdená, že sa vybavuje pomoc pre jej manžela, stretol sa s prokurátorom F. v kaviarni Verde v Trenčíne na káve, kde bola prítomná aj poškodená F. aj spoluobžalovaný A., ktorí však sedeli každý pri iných stoloch. Uviedol, že z celej veci nemal žiadny prospech. Spoluobžalovaný A. mu žiadnu sumu peňazí nevyplatil. Je mu to celá veľmi ľúto. Výpoveď spoluobžalovaného A. nepovažoval za pravdivú.

Obaja obžalovaný, obžalovaný P. X. okrem vlastného úplného doznanie sa a obžalovaný D.. B. A. aj výpoveďou spoluobžalovaného P. X. boli usvedčovaní predovšetkým výpoveďou poškodenej ako svedka L. F. ako aj výpoveďami ďalších svedkov F. F., rodenej I. a F.. F. F. ako aj ostatnými zabezpečenými listinnými dôkazmi.

Poškodená L. F. ako svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala o relevantných skutočnostiach zhodne ako v prípravnom konaní, kedy uviedla, že obaja obžalovaní jej prisľúbili, že cez prokurátora F. F. zariadia prepustenie jej manžela z väzby. Uviedla, že sumu 200.000,- Sk odovzdala obžalovanému A., ktorý prisľúbil, že v tento deň bude jej manžel i prepustený. Obžalovaný X. pri odovzdávaní peňazí prítomný nebol. Ju aj jej nevestu obaja obžalovaní utvrdzovali, že to čo sľúbili aj vybaví. Dôvodili i tým, že mohli na vlastné oči vidieť, ako sa X. s prokurátorom F. F. bavili v kaviarni pri jednom stole. Uviedla, že v čase, keď mala ísť spoločne s nevestou vypovedať vo veci, tak ju obžalovaný A. odhovárať, aby nevy vypovedala a za doposiaľ nevrátených 100.000,- Sk jej ponúkal, že na ňu prepíše nejakú chatu na katastri, čo však odmietla. Uviedla, že obžalovanému A. dala do rúk tlačivo, ktoré sa týkalo kolkov, ale peniaze za kolky mu nedávala, z dôvodu, že v tom čase im bola vrátená licencia na výrobu liehovín a kolky im boli pred nejakým časom pri policajnej akcii odňaté. Kolky však boli už dávno predtým uhradené, bolo potrebné vybaviť len ich vrátenie. Obžalovaný A. sa podujal byť nápomocný pri vybavení vrátenia kolkov. Uviedla, že obžalovanému X. nedávala žiadne peniaze.

Svedok F.. F. (výpoveď na č. I. 36-41 trestného spisu) uviedol, že obžalovaný P. X. mu navrhol, či by nemohol zabezpečiť prepustenie pána F. z vyšetrovacej väzby s tým, že manželka pána F. by bola ochotná za spomínanú službu zaplatiť finančnú hotovosť vo výške asi 200.000,- Sk. Nič také nepodnikol, kategoricky to odmietol a následne podal ako fyzická osoba trestné oznámenie.

Svedkyňa F. F., rodená I. (výpoveď na č. I. 42-46 trestného spisu) uviedla, že mala vedomosť o tom, že obžalovaný X. a obžalovaný A. mali vybaviť prepustenie F. F. z vyšetrovacej väzby. V pobočke Tatrabanke v Trenčíne bola na účet spoločnosti EXPO TRADE, s.r.o. prevedená suma vo výške 100.000,-, pričom sa v tomto prípade jednalo o vkladom v hotovosti a ona sama vypisovala vkladový lístok. Odstupom času požadovali obžalovaní ďalšiu sumu vo výške 200.000,- Sk, ktorá bola v tejto výške a za jej prítomnosti odovzdaná obžalovanému A. na čerpacej stanici Tamoil.

Z dokladu Tatra Banky, zo dňa 23. októbra 2002, o vklade v hotovosti na bežný účet (č. I. 66 trestného spisu) vyplýva, že dňa 23. októbra 2002 bola hotovostným vkladom na číslo účtu 2624545702, majiteľa účtu EXPO-TRADE s.r.o. vložená suma 100.000,- SKK, čitateľný podpis klienta - I..

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. januára 2004 (na č. I. 66a- 66c trestného spisu) vyplýva, že v oddieli Sro, vložka číslo 11008/R je od 4. mája 1998 zapísaná spoločnosť s obchodným menom EXPO-TRADE, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Žabinská 2 a konateľom a jedným zo spoločníkov je D.. B. A., bytom Z. L., J.A. XXX/XX.

Z trestných oznámení podaných na OÚJP PZ Trenčín (na č. I. 18, 29-31 trestného spisu) je zrejmé, že v predmetnej trestnej veci podal dňa 23. januára 2003 trestné oznámenie svedok F. F. a dňa 27. februára 2003 poškodená L. F..

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov mal senát okresného súdu vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala za preukázané, že sa oba žalované skutky pod bodom 1/ až 2/ tak, ako sú aj uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku nepochybne stali, a že týchto sa nepochybne obaja obžalovaní dopustili tak, ako sa pri skutku pod bodom 1/ konštatuje vo výrokovej časti tohto rozsudku spoločným konaním obžalovaných D.. B. A. a P. X. a pri skutku pod bodom 2/ samostatným konaním D.. B. Kaňovského.

H. P. X. sa ku skutku, ktorý mu bol kladený za vinu priznal, jeho výpoveď z hlavného pojednávania ako aj priznanie sa považoval senát okresného súdu za vierohodné s tým, že jeho tvrdenia v podstatnej miere korešpondovali s výpoveďami všetkých svedkov ako aj z logiky veci. Obžalovaný P. X. označil výpoveď obžalovaného D.. B. A. za vymyslenú. Spoluobžalovaný D.. B. A. spáchanie žalovaných skutkov tak, ako mu boli kladené za vinu, v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu popieral, no z ich spáchania bol usvedčený predovšetkým výpoveďami svedkyne a poškodenej L. F., svedkyne F. F., rodenej I., svedka F. F. ako i spoluobžalovaného P. X. a relevantným listinným dôkazom (doklad o vklade hotovosti). Senát okresného súdu na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov ich vyhodnotením jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutky sa stali tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že skutky sa stali. Rovnako relevantne mal súd preukázané, že skutky pod bodom 1/ spáchali obžalovaní D.. B. A. a P. X. a skutok pod bodom 2/ obžalovaný D.. B. A. samostatne, v rozsahu kladenom im za vinu a ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Bolo preukázané, že spoločnosti EXPO-TRADE s.r.o., ktorej konateľom a spoločníkom je obžalovaný D.. B. A., bola na jej účet od poškodenej vložená suma 100.000,- Sk, pričom tento vkladový lístok vypísala svedkyňa F. F., v tom čase I.. Taktiež mal senát okresného súdu za preukázané, že obžalovanému D.. B. A. odovzdala svedkyňa a poškodená L. F. sumu vo výške 200.000,- Sk za prepustenie jej manžela z väzby. Výpoveď obžalovaného D.. B. F. senát okresného súdu posúdil ako nevierohodnú a účelovú, ktorej cieľom bolo vyvinúť sa zo spáchania stíhanej trestnej činnosti, pričom táto nemala relevantnú oporu vo vykonanom dokazovaní. Obžalovaný aj počas hlavného pojednávania preukázal, že jeho vyjadreniam nemožno veriť, keď najskôr uvádzal, že peniaze, ktoré prevzal od poškodenej v sume 100.000,- Sk sú naďalej viazané na peňažnom účte jeho firmy a neskôr uvádzal, že celú túto sumu odovzdal spoluobžalovanému X.. Z preukázaného konania oboch obžalovaných vyplýva, že uviedli poškodenú do omylu. Na základe vyššie uvedených dôkazov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutkov obžalovanými v rozsahu kladenom im za vinu a tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Keďže boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu prečinu podvodu senát okresného súdu obžalovaného D.. B. A. uznal vinným zo spáchania trestného činu podvodu v bode 1/ v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 a v bode 2/ samostatným konaním pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku a obžalovaného P. X. v bode 1/ uznal vinným zo spáchania trestného činu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 250 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku. Obžalovaný D.. B. A. a obžalovaný P. X.

ako subjekty spĺňajú podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaných, či relevantné zníženie ich príčetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka, keďže obžalovaní na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak škodu na cudzom majetku. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka t. j. úmysel, a to vo forme priameho úmyslu (dolus directus), keďže obžalovaní chceli svojim konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom. Objektom v danom prípade je ochrana cudzieho majetku. Napokon súd dospel k záveru, že bola naplnená aj materiálna stránka predmetného trestného činu, t. j. stupeň nebezpečnosti konania obžalovaných pre spoločnosť, keďže vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaných je závažnosť tohto trestného činu celkom zrejme vyššia ako nepatrná.

O osobe obžalovaného D.. B. A. bolo z odpisu z registra trestov a z rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok zistené, že tento bol v minulosti trikrát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť a vždy pre trestný čin podvodu. Naposledy rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok zo dňa 17.01.2012 sp. zn. BB-3T14/2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu zo dňa 29.05.2012 sp. zn. 2To/2/2012, právoplatným dňa 29.05.2012 pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1, k § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a), za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením na jeho výkon v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 5 (päť) rokov. Zo správy Obvodného úradu v Trenčíne, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 18.02.2004 a zo dňa 29.10.2012 vyplynulo, že D.. B. A. nemá záznam v evidencii priestupkov. Z Mestského úradu Nová Dubnica, miesta trvalého bydliska zo dňa 20.02.2004 bol hodnotený kladne.

O osobe obžalovaného P. X. bolo z odpisu z registra trestov zistené, že tento bol v minulosti deväťkrát súdne a to pre rôznu trestnú činnosť. Naposledy rozsudkom Okresného súdu E. Mikuláš zo dňa 19.10.2005 sp. zn. 2T/196/2003 pre trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a odsek 1, odsek 2 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 a pre trestný čin vydierania podľa § 235 odsek 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom jeho výkonu v trvaní 3 (tri) roky. Zo správy Obvodného úradu v Trenčíne, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 29.10.2012 vyplynulo, že JT.. má dva záznamy v evidencii priestupkov, jeden zo dňa 7.09.2010 a druhý zo dňa 28.03.2012 za znečistenie vozovky, pričom oba priestupky boli vybavené napomenutím. Z Mestského úradu Trenčín ako miesta trvalého bydliska zo dňa 19.02.2004 nebol bližšie hodnotený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu senát okresného súdu prihliadol jednotlivu u každého obžalovaného najmä na stupeň spoločenskej nebezpečnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osoby obžalovaných, na okolnosti, za akých došlo k vykonaniu trestného činu, na účel trestu, ako i na možnosť nápravy obžalovaných.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, na mieru zavinenia, možnosť celkovej nápravy obžalovaného D.. B. A., dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň uložený trest zákazu činnosti v trvaní 5 (päť) rokov spočívajúci v zákaze podnikat', pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je podnikanie alebo vykonávať z iného právneho dôvodu pôsobnosť takého orgánu, uložené obžalovanému D.. B. A. rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.05.2012, sp. zn. 2To/2/2012 v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica zo dňa 17.01.2012, č. k. BB-3T 14/2011-4981, právoplatný dňa 29.05.2012, sú pre ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočnými pre dosiahnutie účelu trestu, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku. Preto súd vo vzťahu k výroku o takomto treste upustil od uloženia súhrnného trestu bez aplikácie tzv. asperačnej (zostrujúcej) zásady tak, ako sa konštatuje vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu u obžalovaného P. X., pre skutok pod bodom 1/, dospel senát okresného súdu k záveru, že s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, na mieru zavinenia, možnosť celkovej nápravy, ako aj s prihliadnutím na odstup času jeho predchádzajúcich odsúdení, na skutočnosť, že samotné trestné stíhanie trvalo pomerne dlhší čas a od spáchania stíhaného skutku uplynulo 10 rokov a to bez úplného zavinenia

obžalovaného, s poukazom na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý garantuje, aby trestné konanie okrem iného bolo i v primeranej lehote prejedané nezávislým a nestranným súdom, pričom nemožno v tomto konkrétnom prípade túto lehotu považovať za primeranú lehotu na ukončenie trestného konania, že nie je tomuto potrebné ukladať už trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, keď na splnenie účelu trestu bude v jeho prípade postačovať aj uloženie výchovného trestu odňatia slobody, t. j. nespojeného s jeho výkonom a prihliadol pritom aj na jeho rozhodujúci postoj k veci na hlavnom pojednávaní, keď uznal vinu v rozsahu kladenú mu za vinu a napomohol usvedčiť aj spoluobžalovaného D.. B. A.. Preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa § 250 odsek 2 Tr. zákona účinného do 01.01.2006, resp. aj v čase spáchania skutku (6 mesiacov - 3 rokov), vo výmere 1 (jeden) rok, s podmieneným odkladom jeho výkonu podľa § 58 odsek 1 písmeno a) a § 59 odsek 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 na primeranú skúšobnú dobu, v danom prípade vo výmere 1 (jeden) rok, na dolnej hranici zákonného rozpätia (1-5 rokov). Takto uložený trest podľa názoru súdu potom naplní v celom rozsahu účel trestu t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody a senát okresného súdu obžalovanému D.. B. A. uložil povinnosť nahradiť poškodenej L. F., nar. XX.XX.XXXX škodu, ktorá bola v trestnom konaní preukázaná relevantnými dôkazmi, a to vo výške 3.319,40 Eur so zákonným 9,8 percentným úrokom ročne z omeškania od právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia. So zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody senát okresného súdu Trenčín odkázal poškodenú podľa § 228 odsek 2 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 na občianske súdne konanie. Takúto povinnosť neuložil obžalovanému P. X., keďže bolo dostatočne preukázané, že všetky obnosy peňazí dostal iba obžalovaný D. B. I. A.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 8 (ôsmich) dní odo dňa jeho doručenia odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.
Odvolanie n e m ô ž e podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.